

„A legjobb életbölcsélet az, amely az életet vidám és elnéző megvéléssel szemléli.”
(Chamfort)

ÁRA
70
FILLÉR

Szabad Szó

III. évfolyam. (114.) 34. szám 1948 szeptember 11

Állítólag megtörtént

Az úgynevezett mondén körökben jólismert, csinos telefonművész, derűre-borúra rendelte a drága ruhákat a divatos szalonban, minthogy azonban nem tudott fizetni, a szalon tulajdonosa beperelte.

Önagysága felkereste a ruhaszalon jogtanácsosát, az ismert ügyvédet, aki váratlan meglepetést tanúsított a csinos lány néhez anyagi helyzetével kapcsolatban és hosszabb barátságos tárgyalás után, nagyon humánusan ötven forintos részletben egyezett meg vele és a megbeszélés befejeztével, a kis művésznőjelölt retiküljében már ott is volt a nyugta az első 50 forintról...

Igy ment ez három-négy hónapon keresztül; a hölgyke minden elsején pontosan megjelent a neves ügyvédnél, aki a negyedik alkalommal, különösen szívélyesen fogadta és így szólt hozzá:

— Drága művésznő, nagy örömhírt közölhetek magával. Úgyfelem, a ruhaszalon tulajdonosa belegegyezett, hogy a havi részleteket húsz forintra csökkentse.

Már felvág?

A kis Tibike, akinek a papája magas közéleti pozíciót tölt be, először megy iskolába. Az osztályfőnök nagyon büszke előkelő tanítványára és az első órán megkérdezi, hogy vannak-e a családban ősök is?

— Ajjaj — feleli Tibike — egy egész rakás. Csak még nincsenek be-rámázva.

A KIS KERESKEDŐ

— Nézd, Pistike, a golya kis testvérkét hozott neked. Három kiló és húsz deka.

— És hogy kilója?

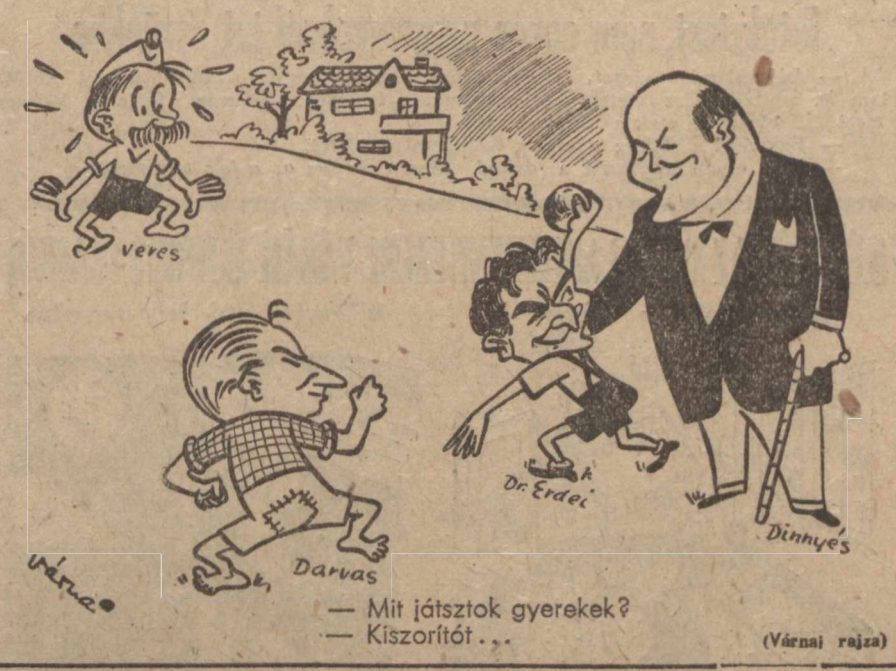
VILIÁDA

Vili bácsi, a Balaton kávéház feledhetetlenül kedves, kővér, lúdipalpas főpincére, már rég a másvilágra költözött, de a pesti törzsvendégek még mindig idézik, sikerült bemondásait.

Híres esete volt, amit a bohém újságíróknak mondott, aki állandóan adós maradt a cehhel.

— Szerkesztő úr olyan, mint a favorit. Mindig bejön és nem fizet semmit.

LEHET, HOGY NEM IS GYEREKJÁTÉK...?

— Mit játsztok gyerekek?
— Kiszorítót...

VADÁSZAT

Hozatért a vadászársaság a vadászokba. Az egyik vadász izgatottan érdeklődik:

— Nem hiányzik senki?

— Nem, — hangzik a válasz.

A vadász megnyugodva sóhajt fel:

— Akkor rendben van. Ügyléstszik valóban egy szarvast lőttem le...

NEM LENNE JOBB, HA FORDITVA CSINÁLNÁK?

„Az ostoba mindig olyan társaságot keres, amelyben ő lehet az első, — az okos pedig olyant, amelyben mindenki kívülhő nála”.

(Móra Ferenc)

A LEGREMEKEBB SULI-TÖRTÉNET

Két argentin nebuló beszélget:

— Mi a házfeladatod?

— Hagyd el, — mondja csüggedten a másik — csupa tiltó mondatot kell írnom.

— Ugyan, apafejősz, ennél mi sem könnyebb. Egyszerűen másold le Perron rendeleteit.

E HETI LEGJAJDE-BLÓDEBB VICCUNK

Fuszeklovics találkozik Gyaggyarácával, aki rettentően rosszul néz ki. Sze-me-i karikásak, arca sápadt. Rossz ránézni.

— Mi van veled? — kérdezi Fuszeklovics részvéttel. — Nagyon ki merülnek látszol.

— Igen, nem tudok aludni, — válaszol nehéz sóhajjal Gyaggyarác — a feleségem éjjel mindig felkelt, ha valami zajt hall, mert betörőktől fél.

— Ezen könnyen segíthetsz, — mondja Fuszeklovics — magyarázd meg neki, hogy a betörők soha nem csinálnak zajt.

— Már próbáltam, de reménytelen az eset, — legyint fáradtan Gyaggyarác — azóta akkor is felkelt, ha nem hall semmi zajt.

FIGYELEM!

Legnagyobb hiba a nevelésben az, ha az ifjúságot nem szoktatjuk hozzá önálló gondolkodáshoz.

(Lessing.)

HOGYAN ADHATJÁK VISSZA EGYMÁSNAK A POLITIKUSOK A BÓKOT?

Bernard Shaw, mikor fiatalabb éveiben egy hölgynek udvarolt, többek között azt mondta neki, hogy nagyon szép.

— Milyen kár — válaszol neki a hölgy —, hogy én nem tudom visszaadni önnök ezt a bókot.

— Nem tesz semmit, asszonyom — mondta Shaw —, tegyen úgy, mint én. Hazudjon.

HÁZASULANDÓK FIGYELMEBE:

— Ha a vak szerelem folytan hozzád nem illő nőt veszel feleségül, úgy jársz, mint a régész, aki olyan feliratra bukkant, amit nem tud elolvasni.

(Ortiz.)

Becszzavunkra nem arról jutott eszünkbe, hogy Veres Péter nem mond le

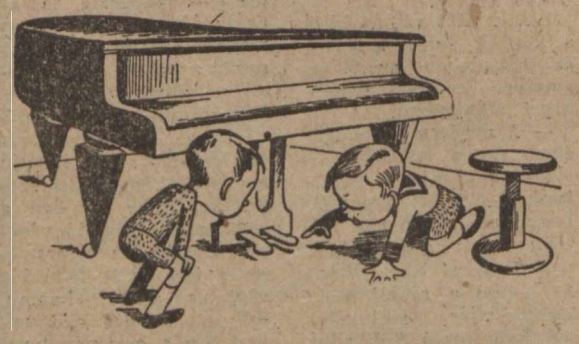
Karpinecnek beteg lett az anyósa, napokig élet és halál között lebegett, a doktor nap mint nap meglátogatta. Egy reggel aztán, vizit után azt mondja az orvos Karpinecnek:

— A krízis elmúlt, a beteg meg van mentve.

Mire Karpinec mélabúsan megjegyzi:

— Hallja, doktor úr, ezt egy kicsit kiméletesebben is közölhette volna velem!

Szrácok az autókorszakban

— Látod, ez itt a fék, a másik meg az indító.

Kisemberek és NAGYURAK

1. Mulykos gazduram szamarakkal kereskedett, mert ez után annyi adót fizetett, hogy megvolt az a cenzusa, amit a választói joghoz előírt a régi reakciós törvény. Vigan szavazgatott is képviselőválasztásokkor. Egyszer azonban beült a szamarakba a dögvész, tönkrement; nem is vetettek ki hát rá adót. Képviselőválasztáskor mégis megjelent az urnánál. Az elnök azonban elzavarta: — Megdöglöttek a kend szamarai, nem fizet adót, nincs hát választói joga sem.

2. Nagyon mellbevágta ez Mulykóst. Hosszat fohász-kodott s utána kimondta a szentenciát:

— Akkor hát süssék is meg az urak a választói jogukat, mert akkor ez a választói jog a szamarak választói joga.

3. A nagygazda földjére odatévedt a szegény zselér számar. Sok kárt nem tett, csak a tarlót rácsálta. Éktelen dühre fakadt még a hatalmas-kodó nagygazda. Felverte az árokparton szundikáló zsellért:

— Vigyázzon kend, mert elveszem a számarát.

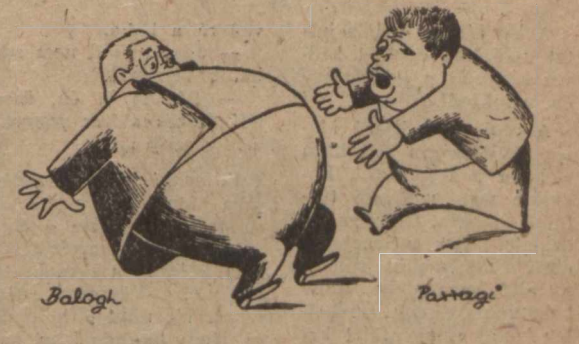
— Az igen nagy tisztesség volna számomra — felelte nyugodtan a zsellér —, mert akkor gazduram lenne a vöm.

4. Jásznagykunszolgának vármegye újjai hírhedtek voltak. A régi szólás-mondás szerint: «a sarat sárra hányták és nevezték egymásközt ország-útnak». Különösen kurdulások voltak azok az utak, amiket a vármegye «rendbehozott». Egy ilyen «rendbehozott» országúton dőcögött egy parasztszekér. Ilnczky Ferenc főispán, négylovas fogaton vágatott el mellette, s ahogy hátranézelt, látta, hogy a paraszt egy rendbe nem hozott dűlőútra tért le. Mikor a főispán beért az első községbe, nagyon meglepődött, mert a paraszt már ott falatozta a nagy darab kenyeret a kis darab szalonnával. Rá is szólt a főispán:

— Miféle úton ért kend ide előbb azzal a két rossz gebével, mint én ezzel a négy lóval?

— Nem mondhatom meg méltóságos uram — felelte a paraszt —, mert a vármegye azt is rendbe találja hozni!

HÁT AKKOR NEM CSODA

— Péterkém, mi történt?

— Láthatod! A sarkamra álltam...

Férfi szoidaritás

A kitűnő hírlapíró, aki közismerten kikapós férj, csaknem állandóan úton van. Egy alkalommal a szokottnál tovább elmaradt, így kétnapi aggódás után fiatal felesége, férje négy vidéki barátjának címére táviratokat adott fel:

«Lajos napok óta nem jelentkezik, értesítést kérek, ott van é?». Még aznap befutott mind a négy választávirat, betűszerinti azonos szöveggel:

«Semmi aggodás stop Lajos itt van nálam».

MIBŐL LESZ A CSREBOGÁR...

— Minden bárdésem valaha ártatlan lányka volt és minden bűnös egy kedves kisgyermek.

(William Blake)

PIFTA EFETE A MUFTTAL

— Pifta, ifol muftot?

— Nem ifom, mert már ugyif... fokai itam.

Kenyeremet hordom, lehozom a csillagot én...!

I. slágerszerző: Mit szólsz ehhez a vastapshoz?

II. slágerszerző: Nagy kunszt ilyen bombaslágerel, amikor egy csapásra megszünteti a kenyéririgységet.

Elbájoló história a szervilizmusról

Az ápolónő jelenti a főorvosnak:

— Főorvos úr kérem a beteg panaszodik, hogy nagyon rosszul van.

— Ugyan, ugyan, — inti le az optimizmusáról ismert kiváló orvos, — a beteg nincsen rosszul, azt csak ő úgy véli.

Másnap, amikor a főorvos érdeklődik a beteg iránt, az ápolónő kissé zavarba jön, majd feltalálja magát és így szól:

— Főorvos úr kérem, a beteg úgy péli meghalt.

HÁT NINCSEN IGAZA?

«Az élet a baklövés sorozata s a legübb ember mingyárt azzal követi el az első baklövést, hogy megszületik».

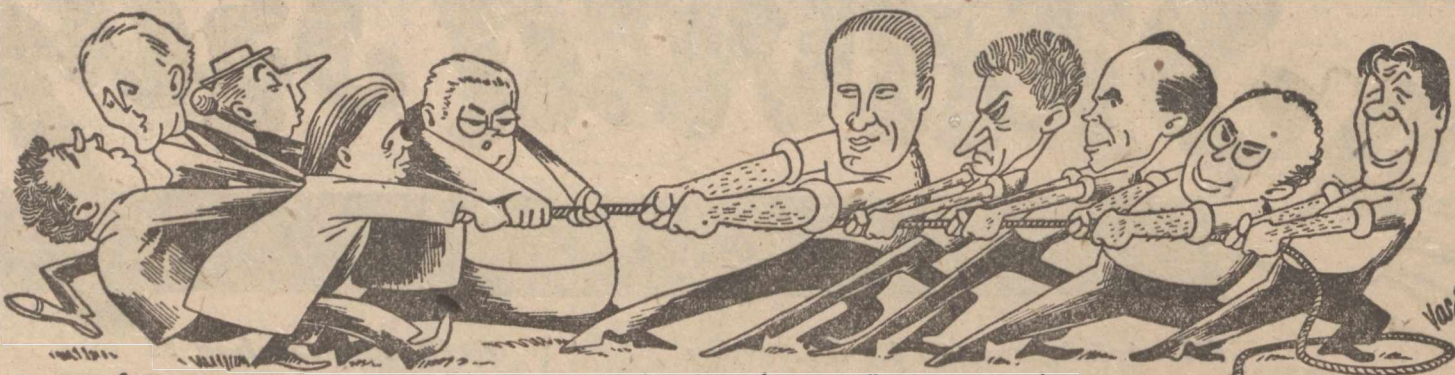
(Jean Blaise)

JÓ LÉLEK

Berda József, a kiváló költő, néhány barátjával kirándul a hegyekbe. Sátor vernek kint, kártyáznak, beszélgetnek. Estefelé elmegy egy közülük a közeli üzletbe vacsoráért. Az illető úr föléra múlva visszaérkezik és kirakja a vacsorát: az 5 üveg sör, 5 üveg bor, 1 üveg pálinkát és egy darab kenyeret.

A többiek feszülten figyelik a kirakodás műveletét, és amikor a kenyér is előkerül, Berda csendes, meghatódott hangon megszólal:

— Kedves töled, hogy a madarakra is gondoltál!

Pattog, Supka, Slachta, Barankovics, Balogh — Kádár, Serb, Rajk, Vas, Marosán

(Vasj rajza)

KÖTÉLHÚZÁS

— Azannya! Mindig mi húzzuk a rövidebbet...!

Egy asszony naplójából

Vannak emberek, akik a más eszével gondolkodnak. Ezek sem követnek el több ostobaságot, mint azok, akik a saját eszükre vannak utalva.

Boldogtalanságunkhoz tartozik, hogy mindig azt siratjuk és azt keressük, aki boldogtalanná tett bennünket, ahelyett, hogy — meneküljünk tőle...

Legtöbb halála olyan, mint a házasságké: egyik megeszi a másikat, bizonyosságul annak, hogy nem élhetnek egymás nélkül... F. M.

A világ története egy mondatban:

— Az emberek mindig összefognak a szét-húzásban.

E HETI TÁJVICCUNK

A szegedi adóhivatal pénztárához beállt egy tanyai gazda, hogy megfizesse az adóját. Elővesz egy adóintést is, amely szerint hat forint kutyadót is kell fizetnie.

Mielőtt fizetne, nézgeti az írást és így szól: — Instálom, kifizetöm ezt a kutyapénzt, ha már éppen muszáj, de tessék beírni, hogy ez

nem igazságos dolog, ami! — Nem igazságos — kérdezi a hivatalnok. — Aztán miért nem? — Mert, megkövetem szépen, nekem nincs is kutya! — Hát akkor kié az a kutya? — Tudom is én! — hunyorít ravaszul a gazda. — Nálam az udvaron csak élvezeti jogon eszi a fenét!

A „Szabad száj” mozija

— Azt hiszem, ő már választott...

Istokzicsi, nem egyes programokról jut eszünkbe

— Adj valami tanácsot, öregem. Nagy bajban vagyok. Kötő üzletet kötöttem le, amiből egész életemben nyugodtan élhetnék. Száz ezer forintot kellene most kifizetnem és csak a fele van meg.

— Egyszerű a dolog: a másik feléről adjál váltót.

— Nem olyan egyszerű a dolog! Hiszen éppen az a fele van meg!

KÉT KÉP AZ ŐSZI LAKBERENDEZÉSI VÁSÁR ÚJDONSÁGAIRÓL

Aluminium bútor

Kinyitható hálószoba

— Az Istenért, csukd be már az ajtót.

— Manikula idejére.

Á LA ELLENZÉK!

Egy magántisztviselőre ráripakodik a főnöke: — Micsoda szemtelenség az, hogy éppen ön, aki a munkáját állandóan elhanyagolja, még felesel is! Vigyázzon magára, mert úgy pofon találok vágni, hogy kirepül!

A tisztviselő erre önértékesen kihúzza magát: — Hát jól van, üssön pofon, nem bánom, de azt vegye tudomásul, hogy packolni nem hagyok megammi!

EGÉSZEN JOGOS KÍVÁNCISÁG AZ ORVOSHÉT ALKALMÁBÓL

— Mikor rendezik meg már a betegek hétét?

Hogy üdvözik egymást a pesti polgárok az orvos-hét alatt:

— Magának is fáj valami?

Mennyit hallanak egyes politikusok

a kisemberek részéről irántuk megnyilvánuló lelkesedésből?

Az egyik minisztérium közkedvelt magasrangú főtitkárjelöltjéről közismert, hogy egy kissé nagyothall. A napokban, amikor az íróasztala mellett ül, hallja, hogy kopognak hivatali szobája ajtaján.

— Szabad! — kiáltja ki hangosan. — Az ajtó azonban zárva marad, senki sem nyit be. Erre ő feláll, kinyitja az ajtót — sehol senki... — Érdekes, — állapítja meg boldogan — most már jobban halok, mint ahogy kellenel...

BARÁTSÁGOS ARCOT KÉRÜNK

— Körülbelül mennyi lehet köztetek a távolság? — Mért kell azt neked tudni? — Mért szeretnék tiszta képet kapni...

Mosolygó parlament

A kenyérjegy halála jutott eszünkbe egy-két kedves históriát a kenyérjegy ősenek korából.

A régi világháború idején szabadságra jött haza a baka a harcterről. Fogalma nem volt, mi történik idehaza. Csak az érdekelte, hogy rettenetesen éhes. Ész nélkül rohant az első vendéglőbe, hogy bekaphasson egy pörköltet. Addig is egy falat kenyeret kért.

— Kérem, a kenyérjegyet — mondja a pincér. — Mi a fenét? — ré-

ved rá a baka.

— Jegy nélkül nem adhatok kenyeret. — Bánom is én, üsse kö! Hozza akkor jeggyel.

Vázsonyi Vilmos irodájába felment egy képviselőtársa. Elintézte a dolgot, aztán kenyérjegyet kért kölcsön a demokrata vezértől. Vázsonyi úgy nézett rá, mint a bolondra. Hogy honnan lehet kenyérjegyet előteremteni, azt ő is valószínűleg úgy tudta, mint a harclér baka. Vázsonyi bohémas

könnyedséggel kezelte magánügyeit, anyagiakhoz meg pláne nem értett. Képviselőtársa meg is mondta neki:

— Mondd, Vilmos, miért nem viszel te valami rendszert a dolgaiddba. Majd én megmagyarázom, hogy kell ezt csinálni. Mennyi pénz van most például?

Vázsonyi gondolkodás nélkül felelt: — Ötezer korona. — És mennyi az adósságod? — Ötezer korona. — Hát miért nem fizetted ki az adósságaidat. Akkor mindjárt rendben leszel.

Egy pillanatig gondolkodott Vázsonyi, de aztán így válaszolt: — Majd bolond leszek! Hogy ne legyen se pénzem, se adósságom...

Egyik képviselőnk a napokban felkereste a budai tenyérjósót. Remekeket mondott neki és ezért hálából fűnek-fának ajánlotta a jósnőt. Egy napon aztán egy képviselőtársa el is ment Budára. Meglepetésére rengeteg embert talált ott, akik cédulákat szorongattak a kezükben. Kiderült: a nagy reklámlámpa úgy felfűzött az üzlet, hogy a jósnőhöz nem lehetett másképp bemenni, csak — tenyérjeggyel.

Paff

HULLÓ FALEVÉL...

— Az ott egy rémhírterjesztő. — Miből gondolja? — Suttogva beszél.

TOPRENGÉS AZ ORVOSHÉT ALKALMÁBÓL:

— Na, ki a beteg?

EZ A PEST, EZ A PEST
Két pesti polgár beszélget:
— Mondja, ismeri ma-ban Erdei doktort?
— Úgy rémlik, igen.
— Rémlik? Akkor ismeri.

SZÓRAKOZÁS AZ EGÉSZ CSALÁDNAK, EZT NYÚJTJA MINDEN HÉTEN A MAGYAR VASARNAP

A szülők felvilágosítása mellett foglalt állást a gyermekek értekezlete

A tanévét bevezető szülői értekezlettel egyidejűleg gyermeki értekezlet is volt a kerületben az ifjúság vitatta meg a szülők nevelésével kapcsolatos problémákat.

Az értekezlet megállapította, hogy a mai szülő sokkal idegesebb, mint a régi generáció volt. Az érzékeny szülői lélekben mély nyomokat hagyott a háború és az ostrom. Különösen tapasztalható ez annál a korosztálynál, amelyik az 1940-45. években lett szülővé.

A mai gyermek súlyos felelősséget vesz a vállaira a szülők nevelésével — hangoztatta az elnök srác —, a mi kötelességünk felelősséget vállalni az átélte borzalmakat és érdeklődésüket a helyes irányba terelni.

Az értekezlet legtöbb résztvevője arról panaszkodott, hogy a szülők engedetlenek és makacsok. Mindenben a maguk fején akarnak menni, azt hiszik, hogy ők mindent jobban tudnak.

Indulatossá, visszafelcselnek — mondotta az egyik felszólaló —, nem hajlandók belátni, hogy az a helyes, amit a gyermek akar.

Több résztvevő panaszkodott, hogy szülei későn járnak haza a felől, hogy rossz társaságba keverednek. Ezzel kapcsolatban fölmerült a gondolat, hogy amíg a gyermek iskolában van, a szülőket

napközi otthonban helyezték el.

Elénk vitát váltott ki az a kérdés, hogy helyese-e az engedetlen szülőkkel szemben erősebb eszközöket alkalmazni.

A modern pedagógia elveti ezt a módszert — állapították meg a felszólalók —, mert amellett, hogy nem méltó egy felvilágosított gyermekhez, nem is vezet célra. Zseni bimbó a szülői lélek, szeretetteljes óvatossággal kell hozzá közeledni, nehogy idő előtt elvesztse üde himpóráját.

Végezetül hosszú vita folyt a felvilágosításról.

— A legkényesebb kérdés — szögezte le az egyik kisdéd —, hogy meddig szabad meghagynunk a szülők paradicsomai tájékozatlanságában. Vigyázzunk, nehogy illúziórombolást kövessünk el. Minden szülő imádja a gyermekét, azt hiszi szegényke, hogy az övé a legokosabb, legjobb, legtekélyesebb. A nyers valóság idő előtti feltárása végzetes lehet. Lassan, fokozatosan kell előkészíteni, amíg egy napon aztán magától rájön, hogy az ő fia éppen olyan fiú, mint mákvrág, mint a többi. (Sj.)

Polgár Pali vallomásai

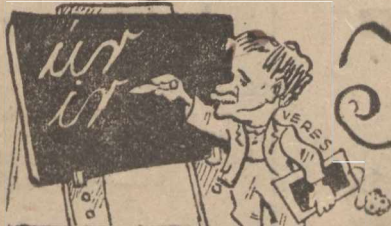

— Hát magával mi történt, Palikám? — Túlteljesítettem a beszolgáltatást.

EZT JÖL JEGYEZTEK
MEG, SRÁCOK

Ki az életben előforduló jót és rosszat, legjobban el tudja bírni, az van nézetem szerint legjobban nevelve.

(Rousseau.)

Kezdődik a sulis!

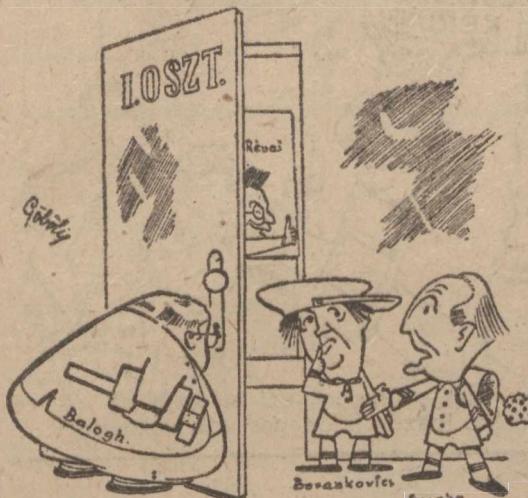

TANÁR ÚR KÉREM...

Az ember, miközben tanít, tanul is.

(Seneca.)

SZIGORÚ TANÁR

— Igaz, hogy elkéstünk apafejek, de ha nem megyünk be, még kivág minket a tancsi...

Tsalafinta tanmese

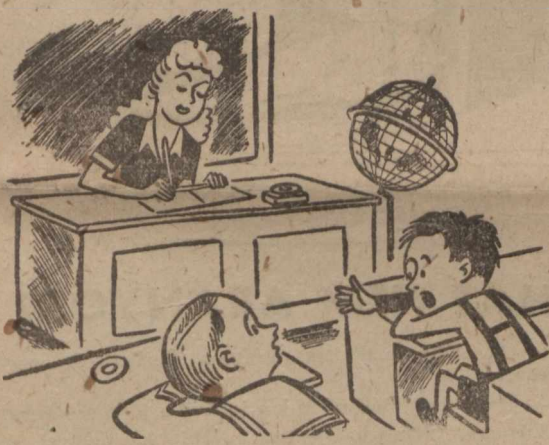
arról, hogy azért az ellenzéknek is van néha öröme...

Ferikét dorgálja a tanító:

— Ezen a héten már az ötödik osztálykönyvi megrovásban részesülsz... És még van kedved nevetni?... Minek örülsz?

— Csak annak örülök, tanító úr kérem, hogy hála Istennek, már szombat van!

SZEPTEMBER ELEJÉN

— Klassz nő, csak kissé pufók az arca...

Iskolai ünnepségen

— Mondd apafej, tudsz néhány zris bementást?

ELŐRELÁTÓ GYEREK

— Szabó bácsi, az én ruhámon ne a váliat, hanem a nadrágot vattázza ki.

Jó tanuló lehet a srác!

A tanító a pályaválasztásról beszél a gyerekeknek, aztán sorban megkérdezi őket, hogy ki mi szeretne lenni.

Az egyik srác kalauz akar lenni, a másik rendőr, a harmadik orvos, sőt

olyan is akad, aki politikus szeretne lenni.

Utóljára a kis Gyurikát kérdezi, aki így felel:

— Én varázsló szeretnék lenni!

BRANDY KAPITÁNY BACSI NAPLOJÁBÓL:

— Idefigyeljétek srácok. Lehet, hogy a tudomány a legnagyobb boldogság, de az biztos, hogy a boldogság a legnagyobb tudomány. Ehhez tartjátok magatokat!

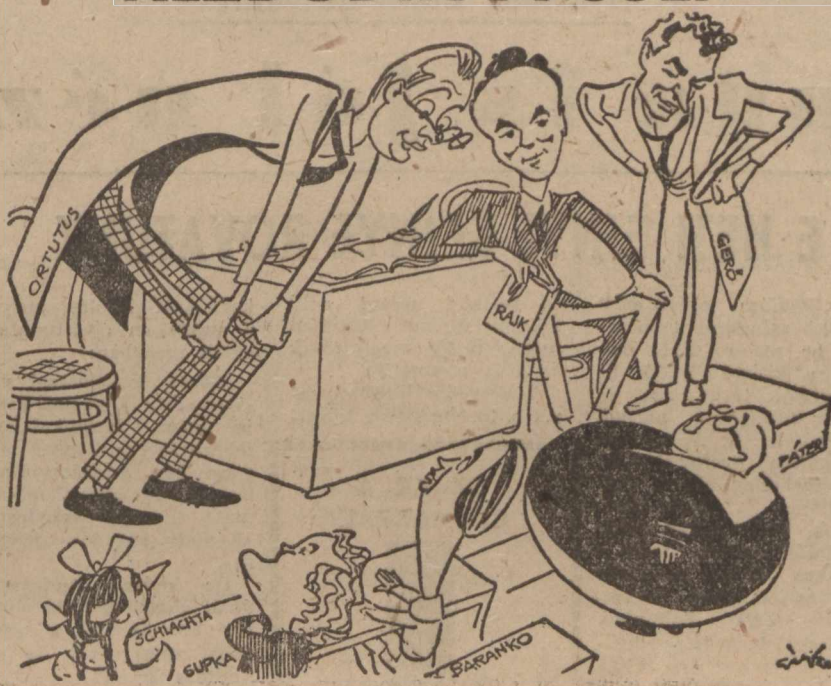
— Varázsló? — csodálkozik a tanító — És mit csinálnál akkor?

— Ojjé, — válaszol az ösztönös srác — a tanító urat kanarivá varázsolnám és nyitva hagynám neki az ablakot.

TESSEK HANGOSAN FELOLVASNI AZ ELSŐ ELEMISTÁKNAK!

Bármennyire halad is általánosságban a világ, az ifjúságnak mindig elől kell kezdenie. (Goethe.)

KEZDŐDIK A SULI

— Na és mi lesz a tandíjjal?
— Igazgató úr kérem, mi azt már megfizettük...

(Gáspár Antal rajza)

Tanulékony srácok

— Mienk a sulis, vigyük haza!

A MI KIS HÁZUNK

Miután a légópincében örök barátsági szerződést kötöttünk, egész mostanáig úgy volt, hogy mindenki előre köszönt mindenkinek. Valóságos udvariassági verseny dúlt a mi kis házunk falainak lakói között. A magam részéről például, ha vidékről érkezem, már Kelenföldön kalapot emelek, nehogy megelőzzön valaki.

A kölesönös nagyrabecslést Simekné kutyája borította föl. Egy szép nyári este meghempergette Robicsékné macskáját és Robicsékné oda nyilatkozott, hogy Simekné kutyája egy dög.

Simekné szíván találta a sértés. Emelt hangon jelentette ki, hogy ha dőgi mivoltáról ebben a finom házbah egyáltalán szó lehet, Robicsékné macskáját semmi más élőlény nem előzheti meg.

Erthető, hogy közöttük ezekulán megszakadt a diplomáciai és köztársasági viszony. Igen ám, de másnap a feleségem együtt jött haza a piacra Simeknével és a lépés-házban gyanútlanul üdvözölte Robicséknét.

Simekné erre hűvösen közölte, hogy aki vele jóban akar lenni, az nem lehet jóban a halálos ellenségével. És köszönet nélkül hagyta ott.

No, csak ilyesmi kell az én kicsi páromnak. — Emil, többet nem köszönsz Simeknének — adta tudomásomra a vég határozatot és én azóta nem köszönök.

Úgy ám, de másnap már Robicsékné se fogadta a köszönésem, mert közben ő is hasonló álláspontra helyezkedett.

Erre személyes üzenetet intéztünk Halupkáékhoz, hogy amennyiben szolidaritás akarnak ma radni, haladéktalanul szüntessék be a köszönést a két imperialista múmiával. Halupkáék választávaratukban közölték, hogy ami Simeknét illeti, készséggel, de Robicséknével nem szakíthatják meg a baráti jóviszonyt, mert ők ők szökték kölesön kéri a tökgyaht.

— Úgy — szölt keserű csalódás hangján a feleségem —, akkor adjátok vissza a mákdarállónkat és beszüntetjük a köszönet.

S minthogy nagy döntések mindig áldozatokkal járnak, egyidejűleg mi is visszaadtuk nekik a kisbaltát.

Azóta Halupkáék alkalmasint baltával darálják a mákot és én tudom, hogyan lehet mákdarállóval aprófát termelni.

Mint vízbedobott kő hullámvérése gyűrűzött tova a nemköszönés a mi kis házunkban és amidőn e sorokat írom, már senki nem köszönt senkinek. Pár nap óta kísértetek háza a mi kis házunk, direkt egy karthauzi néma kolostor, melynek misztikus illatú lépcsőházában néma barátok és néma barátok suhannak el egymás mellett. Nem is tudom, mi történik, ha egy napon valaki megelégedne a némasági fogadalomról és hangosan elköszönné magát. Azt hiszem, a házfelügyelő a megdöbbenés első perceiben félreverné a légiriadó kisharangját és ész nélkül rohannának a pincébe. Feloldódna a kibírhatatlan feszültség és újból megkötnénk az örök barátsági szerződést. (Kijó)

AZ ISKOLAÉV ELEJÉN

— Jaj, de örülök Péterkének. Hát idén is velünk jársz?

— Mért ne járnék?

— Mért azt beszélték, hogy kimaradsz...

Iskolapélda

amiből a kevésbé búgó párthívek még tanulhatnak...

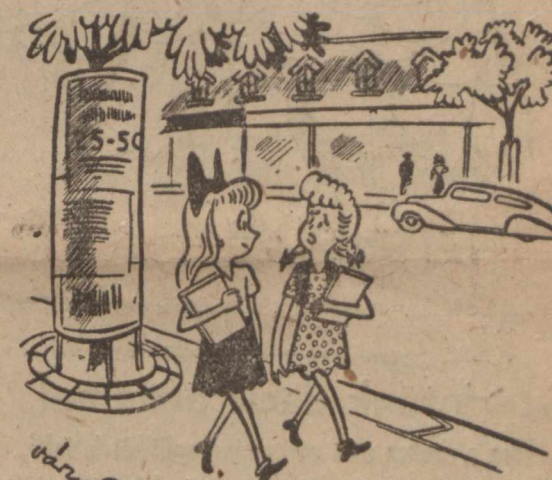
A tanító egész sereg számot ír a táblára, aztán így szól:

— Most be fogom bizonyítani ezeket a tételeket.

Gabi erre feláll és kijelenti:

— Úgyis elhiszük, tanító úr!

ELSŐ ÉLMÉNY

— Dóra, velem valami rémes dolog történt. Kezdenek érdekelni a fiúk.

ALAPOS GYEREK

— Mondd nagyapu, nem segítenél a fiadnak a leckémnél?

Szeptemberi filozófia

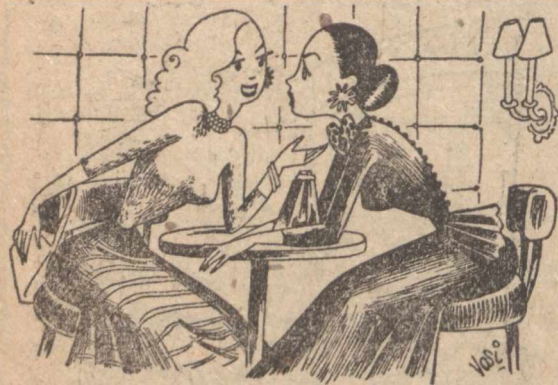
— Tudod apafej, nemsokára jön a karácsony, utána a húsvét, közben egy kis vörheny, aztán egy kis számarköhögés és szépen elmúlik az év.

Bizony, sokszor csak ez a haszna az embernek...

A számtanórán megkérdezi a tanító az egyik srácot:
— Tegyük fel, hogy van ezer forintod és azt kiadod évi kétszázalékos kamattal, mi hasznod lesz belőle?
— Az, hogy mindenki tökéletes hülyének fog tartani.

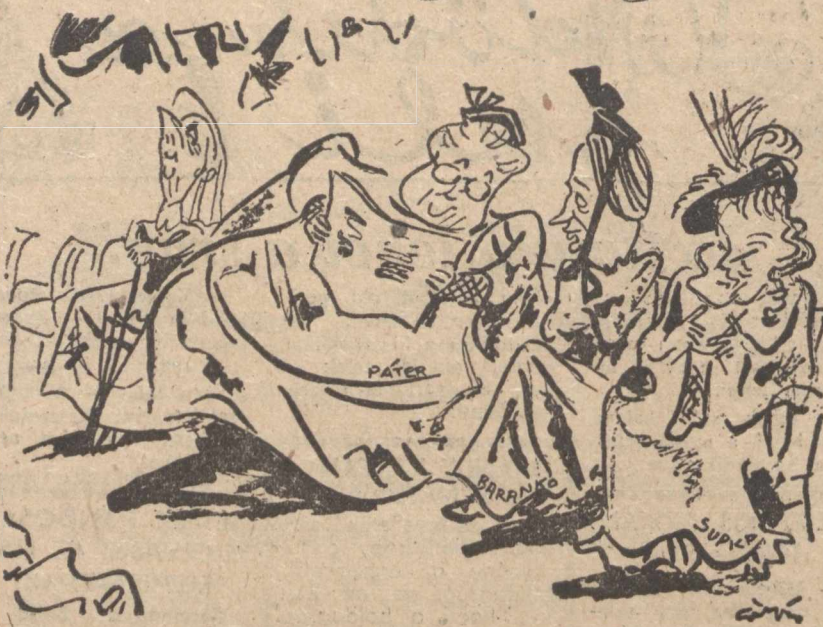
ÚJ LEHETŐSÉGEK

«A londoni iskolában kötelező tan-
tárgy lesz a szexuális felvilágosítás».

— Mit szólsz hozzá, a Mici elutazik?
— Ne mondd. És hová?
— Londonba megy tanárnak.

Vénasszonyok nyara

— Minek örülsz, Páter?
— A meteorológiai jelentés azt mondja, hogy lesz még néhány szép napunk...

(Gáspár Antal rajza)

Irodalom van a mi uccánkban

— Nagyságos asszonyom, ismeri Kant: Józán és kritikáját?
— Jaj, kedves barátom, nekem nincs időm arra, hogy minden újdonságot elolvassak. Ha ez egy jó könyv, úgyis előbb-utóbb filmre kerül.

Csinosítják a Parlamentet

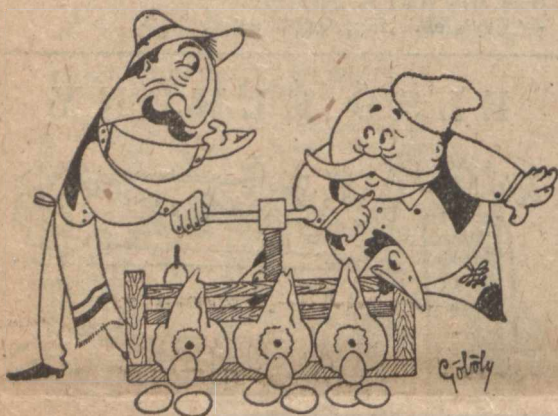

— Hallja-e öregem, ezt a táblát az ellenzéki folyosóra igazán fölösleges volt kiakasztani...

Nyaralás utáni köszöntés:

— Maga is jól néz ki!

Egy tapasztalt adófizető javaslata a tojáshiány leküzdésére

— Látod? Így naponta többször is lehet tojást enni.

Szerintünk dacit érdemel,

aki ebben a viccben csak egy parányi politikát is talál...

Móricát elveszti a fényképészhez. Amikor a mester a gép elé ülteti, a mamája odaszól neki:

— Légy fiam nyugodt és vágj vidám, barátságos arcot!

— Nem tudok, anyá — feleli szorongva Móricka.

— A fényképész bácsi úgy hasonlít a tanító úrra...

Kiábrándult szerelmesek

és párthívők ne olvassák el!

Csucsorkáné szemrehányó hangon mondja az úrnak:

— Amikor hét év előtt feleségül vettél, azt mondtad, hogy az örökkévalóságáig szeretni fogsz.

— Ez igaz, — sóhajtott nagyot Csucsorka — csak hogy az a hét év amit veled töltöttem, egy örökkévalóságnak tetszik.

Szobrászok a munkaversenyen

— Eredetileg levélnehezéknek készült, de elragadt az ihlet!

E HETI EJNYE-BEJNYE ROVATUNK

A Pódium egész estét betöltött színdarabot mutatott be, melyről Zoltán, a kitérő költő és műbíró, tárgyilagos, de nem túlságosan hízelgő kritikát írt. A kis színház igazgatója, Ascher Oszkár, aki mellesleg szóva legkiválóbb előadóművészi munkájának megismerését, mélyszélesen megértődött azon, hogy a kritikus kritikát merészelt írni és másnap vissza-küldte Zoltán Zoltánnak verseskötete tiszteletpéldányát, melyet a költő évekként elzárta neki, megleghangú dedikációval ellátva.

A magunk részéről kitörő örömmel üdvözljük ezt az újítást, melyet a művészettörténelem lapjain nyilván, a Haragszomrád c. fejezetben fog megörökíteni a történetíró. Óriási perspektívát nyit meg előttünk a kor-szakalkotó kezdeményezés által.

A magam részéről máris elhatároztam, hogy legközelebb lesújtó kritikát fogok írni, egyik jeles epizód-színészünkről. Évekkel ezelőtt ugyanis

50 forintot adtam neki kölcsön és mit lehessen tudni? Hát ha megsértődik és ő is visszaküldi...

Lényegesen üdítőbb ennél a történetnél a követ-

EZ AZ A CERNASZÁL

— Amely Damokles kardját tartja az ellenzék felett.

kező apróhirdetés, melyet a napokban olvastunk az egyik újságban:

«20-as autóbusszal, vasárnap este Újpestről Pest-re utazó, drappkabátos, fehérkesztűs hölgyet nagyon kéri Andrássy-útnál leszállt úr, adjon alkalmat megismerkedésre. «Komoly szándék» jellegre».

De kedves Andrássy-útnál leszállt úr! Ha valóban komoly volt a szándéka, miért szállt le az Andrássy-útnál?

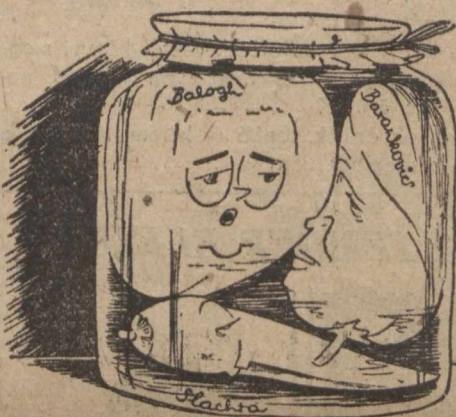
Maga pancser!

De még ennél is hangulatosabb a következő apróhirdetés:

«Belvárosi nagykereskedő megismerkedne szórakozás céljából, kizárólag molett húszéves dolgozó lánnyal, akit később üzletbe, mint munkatársat alkalmazna.»

Ejnye-ejnye, kedves Belvárosi Úr! Az nagyon szép, hogy alkalmazná a csinos húszéves molett dolgozó lányt az üzletben, de, ha nem vagyunk indiszkrétek, mi az, hogy később...?

A paprika sóhaja

— Hallottad? Olcsóbb lett az ecet.
— Áhá! Azért vagyunk savanyítva...

HÁT NEM ARANYOS?

Szerkesztőnk találkozik Salamon Bélával és megkérdezi:

— Hogy vagy Bélám? Mik a terveid a jövő szezonra?

Salamon, utánozhatatlanul egyéni hangsúllyal és gesztussal így felel:

— Nagy terveim vannak öregem. Szerenék megélni...

Jó üzletember

minden helyzetben feltalálja magát

Blau sötét tesz egy elhagyott érdőrézsben s toprongyos alak toppan elé:

— Ide a pénzt!

— Pénzzel, sajnos, nem szolgálhatok — mondja Blau nagyon megszeppenve — de, ha elenged, ahogy hazakerék, minden jómódú ismerősömnek fogom ajánlani ezt a sétautat.

Párisi szobor

— Tudod öregem, a szobrásznak a dór oszlop a mániája és emellett nem szereti a miniszterelnököt. (Ici Paris)

Szabad porta

Olvasóinkhoz: Legközelebbi számunk külön oldala: Napkelet bölcsői, de nem kizárólag napkeletiek fognak benne szerepelni és nem is csupán bölcsök.

Honvédségi hét: Gratulálunk a centenáriumi alkalmából, valamint a miniszter úr bölcs intézkedéséhez, hogy kiváló tudósokat és írókat is meghívott a katonai iskolára oktatónak, akik törzstiszti rangban fogtak tanítani. Emlékezzünk egy kedves történetre a K. u. k. világból: Az újoncok sorbanállnak, de egy szemüveges önkéntes kissé hátrább áll, mint kellene. A mindenható őrmester úr rászól: Micsoda maga civilben? — Filozófus, — feleli az önkéntes. — Ugy? Nahát, ha filozófus, akkor lépjen egy gondolatla előbbre. — Édes kis történet, de nekünk sokkal jobban tetszik az, hogy a filozófusok ma nem „egy gondolatla”, hanem törzstisztekké lépnek elő. Sikereiben gazdag, újabb száz esztendő kívánunk demokratikus honvédségünknek.

Érdeklődő: Sötér István „Sötét kamra” c. novelláskötete, egyike a legszebb és legjobb írásoknak. Nyugodtan bemehet ebbe a kamrába, nem sötét és teli van finom falatokkal. — Pestli: Mélyhangú díző-

Szabadnap

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS FELELŐS KIADÓ:
KIRÁLY DEZSŐ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Bajcsy-Zsilinszky-út 34.

Telefon: 125—340

Kéziratokat és rajzokat nem örvény meg és nem adunk vissza.

Előfizetési díj 1 hónapra 3 forint, negyed évre 9 forint. Csekkzámlaszám: 36.662

Hungária Hírlapnyomda Rt., Budapest V. Bajcsy-Zsilinszky-út 34.

Felelős: dr. Bródy László

A Szabad száj által alkotott alakok. — Hekus: Lenci. Brandy kapitány/alt. — bármely formában való szerepeltetése, vagy felhasználása a törvény tilalmába ütközik és ez csak a szerkesztőség engedélyével lehetséges.

zunk, Kapitány Anna valóban Amerikában énekel, de arról eddig nem hallottunk, hogy emiatt „amerikaiellenes tevékenységért” felelősségre vonták volna. Bár, ami azt illeti, az eset elég súlyos. Diplomáciai körökben egyébként a hosszabb vendégszereplés engedélyezését úgy ítélik meg, mint Amerika barátságos gesztusát, a magyar publikum felé.

Charlie Chaplin: A Mr. Verdoux több, mint film, csodálatos humorista, tanítás. Egyes jelenetei feledhetetlenek.

Böcsi: Nagyon jó, alkalmas felhasználni. Szabó M.-né. Címét nem adta meg, ezért ezúton közöljük, hogy a Városházán megtalálható. K. D. Pladány: Kedves, de csak előszóval hat jól, lenyomatva hatástalan lenne. Údv. N. Magda: Kedves, de kisembereket nem szeretünk kifigurázni, csak a nagybembereket, mert azok jobban bírják. Legalábbis feltételezzük róluk. Údv.